

Dosarul nr. 2r-766/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. O. Jamba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Vlas Nina,
în cauza civilă, în procedura cererilor cu valoare redusă, la cererea de chemare
în judecată depusă de SA "Regia Apă-Canal Soroca" către Vlas Nina cu privire la
încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, prin care a
fost respinsă cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021,
emisă asupra hotărârii Judecătoria Soroca, sediul central, din 02 decembrie 2020,

c o n s t a t ă:

La 11 septembrie 2020, SA "Regia Apă-Canal Soroca" s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă, către Vlas Nina,
solicitând încasarea datoriei în sumă de 5310,90 lei pentru serviciile de
aprovizionare cu apă și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca, sediul central, din 02 decembrie 2020,
cererea de chemare în judecată depusă de SA "Regia Apă-Canal Soroca" a fost
admisă integral.

S-au încasat de la Vlas Nina în beneficiul SA "Regia Apă-Canal Soroca"
sumele de 5310,90 lei, cu titlu de datorie pentru serviciile de alimentare cu apă la
locul de consum și, respectiv, 270 lei, cu titlu de taxă de stat.

La 15 decembrie 2020, Vlas Nina a declarat apel împotriva hotărârii
Judecătoria Soroca, sediul central, din 02 decembrie 2020, solicitând casarea
integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie
respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, a fost respins apelul declarat
de Vlas Nina și menținută hotărârea Judecătoria Soroca, sediul central, din 02
decembrie 2020.

La 24 august 2021, Vlas Nina a înaintat cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021 și a hotărârii Judecătorei Soroca, sediul central, din 02 decembrie 2020, solicitând remiterea cauzei spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, a fost respinsă cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021.

La 15 octombrie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Vlas Nina a contestat cu recurs încheierea Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021.

La 19 octombrie 2021 și 08 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a înregistrat repetat o cerere de recurs depusă de Vlas Nina împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, prin intermediul serviciului poștal.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 2021, a fost respins recursul declarat de Vlas Nina și menținută încheierea Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021.

Ulterior, la 24 noiembrie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Vlas Nina, a depus în mod repetat, aceeași cerere de recurs, împotriva încheierii din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului, a indicat că, instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele de fapt și normele legale relevante speței în cauză, astfel, instanța a emis un act de dispoziție contrar împrejurărilor cauzei.

De asemenea, recurenta a menționat că instanța de apel nu a examinat și nu s-a expus efectiv asupra argumentelor din cererea de revizuire, omițând aspectele invocate și în ordine de apel.

Astfel, instanța de revizuire a omis să dea apreciere circumstanțelor noi apărute, care reflectă procedura de demontare/examinare a contorului de la locul de consum, și că revizuirea sau feciorul ei, nu au consumat volumul de apă imputat de prestatorul de servicii.

Distinct de circumstanțele respective, recurenta a făcut referire la faptul că la examinarea cauzei în ordine de revizuire, instanța a încălcat prevederile art.49 alin.(2) din Codul de procedură civilă, deoarece, judecătorul care a luat parte la judecarea cauzei în apel, nu mai poate participa la examinarea cauzei în prima instanță, instanța de apel și instanța de recurs.

Examinând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, coroborate cu normele de drept procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va restitui recursul declarat de către Vlas Nina, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 426¹ alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin. (1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.

Studiind materialele cauzei, în contradictoriu cu circumstanțele invocate în cererea de recurs, Colegiul a stabilit următoarea cronologie.

Prin hotărârea din 02 decembrie 2020 a Judecătorei Soroca, sediul central, cererea de chemare în judecată depusă de SA "Regia Apă-Canal Soroca" a fost admisă integral.

S-au încasat de la Vlas Nina în beneficiul SA "Regia Apă-Canal Soroca" sumele de 5310,90 lei, cu titlu de datorie pentru serviciile de alimentare cu apă la locul de consum și, respectiv, 270 lei, cu titlu de taxă de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 decembrie 2020, Vlas Nina a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie respinsă.

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Vlas Nina și menținută hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul central, din 02 decembrie 2020.

La 24 august 2021, Vlas Nina a înaintat cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021 și a hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul central, din 02 decembrie 2020, solicitând remiterea cauzei spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, a fost respinsă cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021.

La 15 octombrie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Vlas Nina a contestat cu recurs încheierea Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021.

La 19 octombrie 2021 și 08 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a înregistrat repetat o cerere de recurs depusă de Vlas Nina împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, prin intermediul serviciului poștal.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 2021, a fost respins recursul declarat de Vlas Nina și menținută încheierea Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021.

Ulterior, la 24 noiembrie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Vlas Nina, a depus în mod repetat, aceeași cerere de recurs, împotriva încheierii din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, instanța de recurs reține că, încheierea din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, a fost expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal, la adresa indicată expres în cererea de apel, și a fost recepționată de Vlas Nina, la 08 octombrie 2021 (f.d.154).

Astfel, verificând circumstanțele cauzei, raportate la normele de drept citate supra, Colegiul statuează că, recursul împotriva încheierii din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, depus de către Vlas Nina, la data de 24 noiembrie 2021, a fost declarat cu încălcarea vădit nejustificată a termenului imperativ de 15 zile de la comunicarea încheierii contestate, prevăzut expres la art. 425 din Codul de procedură civilă.

Astfel, prin prisma prevederilor citate, Colegiul notează că, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea de a depune recursul în termen.

Concomitent, Colegiul menționează că, în conformitate cu art. 116 alin.(1) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Conform alin. 3 al aceluiași articol, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat

actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

La caz, Colegiul constată cu certitudine că, Vlas Nina, nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, nu a prezentat probe pertinente și nu a făcut dovada circumstanțelor care au împiedicat-o să depună în termen recursul asupra încheierii instanței de apel din 28 septembrie 2021.

Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limită în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

În acest context, potrivit art. 100 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

De asemenea, instanța de recurs constată cu vehemență că, Vlas Nina a depus la 08 noiembrie 2021, exact aceeași cerere de recurs, care a și depus-o anterior, la 19 octombrie 2021 și 15 octombrie 2021, fără însă a lua în considerare că aceasta este depusă deja cu încălcarea vădit nejustificată a termenului imperativ de 15 zile de la comunicarea încheierii contestate, prevăzut expres la art. 425 din Codul de procedură civilă.

În acest context, instanța de recurs notează că, în conformitate cu art. 56 alin (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

De altfel, instanța de recurs reiterează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă, or, prevederile art. 15 din Codul de procedură civilă, stipulează expres că, participanții la proces și alte persoane interesate ale căror drepturi, libertăți ori interese legitime au fost încălcate printr-un act judiciar pot exercita căile de atac împotriva acestuia în condițiile legii.

Față de cele expuse, instanța de recurs consemnează că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei) în carte înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Relevantă în acest sens este și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului

în speța Panomaryov vs Ucraina (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), în conținutul căreia Curtea a notat că, reînnoirea termenului pentru introducerea unei căi ordinare de atac din motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Astfel, se confirmă că recurenta nu s-a conformat prevederilor legale la declararea recursului împotriva încheierii din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, or, înregistrarea acestuia doar la 24 noiembrie 2021 s-a realizat peste termenul legal, în condițiile în care legiuitorul a stabilit un termen de 15 zile pentru declararea recursului de la comunicarea încheierii.

De altfel, recurenta nici nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, aspect reliefat anterior.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul declarat.

În conformitate cu art. 269-270, art. 424, art. 426¹ alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se restituie recursul declarat de către Vlas Nina, împotriva încheierii din 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, ca fiind depus în afara termenului legal.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat